

mes og Ministeriet siebliftelig anlages. Dette er dog i høieste Maade unaturligt; thi saaledes som Forslaget første Gang var affattet, skulde Anklagen ikke begrundes ved Andet end Forordn. af 26de Juli d. A. (Jo, Jo!). Nei, den skulde ikke. . . (Jo! Jo! Jo!) Formanden ringer).

Formanden: Tor jeg bede de ærede Medlemmer om at lade den høitærede Premierminister aldeles uforstyrret.

Premierministeren: Thi skulde Grundlovsbruddet findes i Forordn. af 26de Juli, saa ligger hele den Sag klart for Alles Bine, saadant der om det Factiske ikke kan være det allermindste Spørgsmaal. Der var altsaa ingen Undersøgelse at anstille, men der skulde blot ved Hjælp af Lov og Ret overveies, om og hvorvidt det var rigtigt, at en saadan Action skulde anlægges. Dog dette skulde ikke være den rette Mening af Forslaget efter den Udtydning, som en af den ærede Forslagsstillers politiske Venner gav hans Forslag, og som det nu syntes den ærede Forslagsstiller er gaaet ind paa, itagiet jeg maa tilstaae, at jeg i den Henseende endnu er i nogen Uvisshed. Det synes nu at faae Understøttelse, at det ikke skal undersøges, hvorvidt der er Grund til Anklage eller ikke; Anklagen skal absolut anlægges, det Udvalg, der bliver nedsat, skal udfinde Grunde til Action, enten det saa vil eller ikke. Dette er virkelig en haard Instrux, og det er for Rigsdagens Vres Skyld og for det eventuelle Udvalgs Skyld, som skal faae dette Hverv, at jeg ivrer imod, at man gaaer ind paa dette Forslag; for Regjeringen og idetmindste for mig er det aldeles ligegyldigt enten Sagen afgjøres her paa den ene eller anden Maade.

Den 3die Forandring bestaaer deri, at Actionsordren tillige skal begrundes ved Overtskridelsen af Finantsloven. Der stod i det oprindelige Forslag navnlig paa Grund af Forordn. af 26de Juli, men jeg vil dog spørge, kan det virkelig gaae an, paa Grund af dette ubestemte „navnlig“, at fremkomme med ganske andre Ting (Nei! Nei!). Ja jeg veed vel, at der er Adskillige, som mene Saadant, ligesom ogsaa den ærede Formand har udtalt sig i samme Retning; men jeg kan paa ingen Maade anerkjende det. Med Hensyn til denne Overtskriden af Finantsloven skal jeg bemærke, at der er foresaldet høist mærkelige Uttringer. Man har nemlig erkjendt, at, under de Conjunctionurer, hvorunder Regjeringen befandt sig, siden man sidst traadte fra hinanden, har den været nødt til at træffe Forsvarsanstalter, hvor til Udgifterne ikke vare bevilgede ved Finantsloven, og man har yttret, at, naar det var et Ministerium, som var godt lidt af Rigsdagen, der havde gjort saadanne Udgifter, saa vilde man ingen Banskellighed gjøre ved at bifalde samme, men gjaldt Spørgsmaalet et Ministerium, imod hvilket man var ide stemt, saa var Sagen en heel anden. Men jeg vil dog spørge, hvorfor skal Rigsdagen ratificere Udgifter, der ikke ere hjemlede ved Finantsloven? Jeg mener, at den skal gjøre det, fordi den kommer til Anerkjendelse af, at de i og for sig have været fornødne, at Landets Lær i det Hele under de givne Conjunctionurer krævede saadanne Forhølsregler, men ikke for paa nogen Maade at tjene et Ministerium. Handler man saaledes, saa stiller man sig paa det sande Standpunkt, men det er, efter min Formening, et skævt Standpunkt, hvorpaa det synes, at Adskillige her i Folkethinget stille sig.